

Underbilag II.

Uddrag af Beretning

fra en af det engelske Parlament i 1900 nedsat Komite, der skulde give
Betænkning over et Lovforslag om Havfiskerierne.

Komiteen betragter det som udenfor al Tvivl, at der er meget alvorlig Tilbagegang i Mængden af visse Flynderfisk, særlig for *Nordsøens Vedkommende*. I de senere Aar har nemlig Kvantiteten af saadanne Fisk bragte i Markedet holdt sig næsten konstant. Denne Kendsgerning synes at vise, naar man erindrer: 1) den uhyre forøgede fiskende Kraft, der nu anvendes, og 2) de meget større overfiskede Arealer, at *de ældre Fiskegrunde ere meget medtagne i Nordsøen*. Hvor uenig man end kan være i andre Punkter, i dette er man enstemmig. Det synes ogsaa klart, at dette Onde vokser, og hvis man ikke kan finde passende Forholdsregler, vil Sagen i Fremtiden blive skæbnesvanger for Fiskeri-Industrien.

Komiteen mener endvidere, at en af Grundene til Tilbagegangen er Ødelæggelse af umoden Fisk. — Forholdsreglerne, som Lovgivningen kan tage mod denne Ødelæggelse, kunne være enten direkte eller indirekte. Man kan saaledes direkte forbyde Fangst og Drab af umoden Fisk, eller forbyde Fiskeri paa Arealer i Nordsøen, hvor Smaafisken særlig holder til. Det første af disse direkte Forbud mener Komiteen er praktisk talt umulig uden at forbyde al Trawling overhovedet, fordi en Del af de smaa Fisk allerede dø i Trawlen, før de komme op og kunne kastes over Bord. Hvad det andet af de direkte Forbud angaar, mener Komiteen, at der nok kan paavises saadanne Arealer, hvor Smaafisk særlig holder til, og at det vilde være meget heldigt at forbyde Fiskeri der. Men det kan kun gøres ad international Vej og ligger derfor uden for Komiteens Kompetence.

Lovforslaget, hvorom Komiteen særlig skulde udtale sig, var baseret paa den Tanke, at man burde forbyde Salg af Fisk under en vis Størrelse; Fiskerne vilde da ikke søge de Pladser, hvor Smaafisken opholder sig. Dette er den indirekte Vej.

Om dette Punkt er der ikke Enighed blandt Fiskerne. De store Trawlfiskere og Linefiskere have intet imod, at dette bliver Lov, men paa flere Pladser hævde Kystfiskerne og særlig Hestereje-Trawlerne, at det vilde være en meget uheldig Lov, og den vilde ikke hindre Ødelæggelse af smaa Fisk. (Formodentlig mene de, at de smaa Fisk vilde dø i deres Trawler, forinden de kunne sættes levende ud i Vandet igen.)

Komiteen hævder endelig, at det har sine Vanskeligheder at fastsætte Størrelsen paa de Fisk, der ikke maatte sælges (mindste Størrelse paa salgbar Fisk). Alene naar der tales om Rødspætter, kan man ikke blive enig; navnlig hævde alle Videnskabsmændene, at det ikke kan nytte at fastsætte smaa Størrelser her.

Under disse Omstændigheder mener Komiteen ikke at kunne foreslaa Parlamentet at lade Lovforslaget blive ophøjet til Lov; men anbefaler af Hensyn til Sagens store Betydning og til den Fare, der truer hele Fiskeriet, ad bedst mulig Vej og uden